

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ - ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਨੰਬਰ

ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਪਾਪ

Jeff Pippenger

2023-11-19

1856 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਫ਼ਿਲਾਦੈਲਫ਼ੀਆਈ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਮਜ਼ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਨੇ *Review and Herald* ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਸਾਲ, ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਸੰਬੰਧੀ ਵਧੇਰੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵੀ ਅੱਠ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਹਾਇਰਮ ਐਡਸਨ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਈਟ ਦੰਪਤੀ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਉਹ ਲੜੀ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਮੁੜ ਕਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਆਈ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਫ਼ਿਲਾਦੈਲਫ਼ੀਆ ਤੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਵੱਲ ਸੰਕਰਮਣ ਦੇ ਇਸ ਮੋੜ ਤੇ, ਅੰਦੋਲਨ ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਉੱਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ 'ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ' ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਨੀਂਹ ਦੀ ਹਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਚਿੱਤਰਣਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਹੀ ਚਿੱਤਰਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਧਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਜੋ ਧਰੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:11.

ਮਸੀਹ ਕੇਵਲ ਨੀਂਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਉਹ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਉੱਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਈ। ਉਹ ਉਹ ਪੱਥਰ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਨੇ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਉਸ ਕੋਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਪੱਕੀ ਕੀਤੀ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਬਣਤਰ (ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੀਰਾਮ ਐਡਸਨ ਨੇ ਅੱਠ ਅਧੂਰੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ) ਉਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ, ਅਤੇ ਆਇਤ ਸਤਾਈਂ, ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਪੱਕੀ ਕੀਤੀ। ਜਿਸ ਹਫ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸੇ ਬਣਤਰ ਵਾਲਾ ਹਫ਼ਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣਾ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵਾਚਾ ਪੱਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤਾ। "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਨੂੰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਦੇ ਨੀਂਹ-ਪੱਥਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਨਾ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਨੀਂਹ-ਪੱਥਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਉਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ, 1856 ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਖੜਕਾਇਆ, ਤਦ ਉਹ ਉਸ ਠੋਕਰ ਦੇ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਸੱਤ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਪੱਥਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਆਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਯਾਜਕ ਨਾ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਹੋਸ਼ਿਆ 4:6.

ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦਾ ਸ਼ਾਪ 677 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ, ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਚੌਦਹੀਂ ਆਇਤ ਦੇ ਤੇਈ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਉਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟ ਆੰਦੋਲਨ ਦੀ “ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ” ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵੀ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। “ਸੱਤ ਸਮੇਂ,” ਤੇਈ ਸੌ ਦਿਨ, ਮਲਾਕੀ ਤੀਜਾ ਅਧਿਆਇ, ਦਾਨੀਏਲ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਤੇਰਹੀਂ ਆਇਤ, ਅਤੇ ਮੱਤੀ ਪੱਚੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ—ਇਹ ਸਭ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਐਡਵੈਂਟ ਆੰਦੋਲਨ ਦੀ ਆਧਾਰਭੂਤ ਤਾਰੀਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾਧੀ ਜੋ ਯੁਗਾਂ-ਯੁਗਾਂ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ, ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਰਚੀਆਂ ਹਨ, ਕਿ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 10:5, 6.

ਭੈਣ ਵ੍ਹਾਈਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਜੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

“ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਨੂੰ ਸੁੱਕੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣਾ ਉਸ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਰਵੇਚ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ।” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.*

ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਣ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਰਵੇਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਰਸਾਵੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ਹੁਣ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਨਾ ਰਹੇ।” ਮਸੀਹ ਮਿੱਲਰਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਕੇਵਲ ਯਾਜਕ ਹੀ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਚੁੱਕ ਕੇ ਸਹੁੰ ਖਾਈ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ “ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਰੁੱਤਾਂ” ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਬੋਧਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਵਰਗਾਰੋਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ। ਜੇ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਤਦੋਂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ “ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਰੁੱਤਾਂ” ਬਾਰੇ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਤੂੰ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਰਾਜ ਫਿਰ ਬਹਾਲ ਕਰੇਂਗਾ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਅਵਧੀਆਂ ਜਾਣਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਮਾਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਕੋਨੇ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਗਵਾਹ ਹੋਵੋਗੇ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:6–8.

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਰੁੱਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ “ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਰੁੱਤਾਂ” ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਰ ਇਕ ਵਸਤੂ ਲਈ ਇਕ ਰੁੱਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹਰ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਕ ਸਮਾਂ ਹੈ: ਉਪਦੇਸ਼ਕ 3:1.

ਬਾਈਬਲਿਕ ਅਭਿਲੇਖ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਰੁੱਤਾਂ" ਹਨ ਜੋ ਪਾਲਮੋਨੀ, ਅਰਥਾਤ "ਅਦਭੁੱਤ ਗਿਣਨਗਾਰ," ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਜੋ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਰੋਹਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਉਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਂਗ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਮੂਲ ਤਾਰੀਖ ਉੱਤੇ, ਮਸ਼ੀਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਰੋਹਣ ਸਮੇਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਰੋਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੁਬਾਰਾ ਦੋਹਰਾਇਆ।

"ਸਾਡੇ ਸਭ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕੀਤੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। 'ਸਮਿਆਂ ਜਾਂ ਰੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।' ਝੂਠੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਦਿਸ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਖਰਚ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਛਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਹਨ ਅਤੇ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।" Testimonies to Ministers, 55.

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰੇ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮੂਲਭੂਤ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਇਕੱਲਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦਾ ਫਿਰ ਕਦੇ ਉਪਯੋਗ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਾਹਤ ਦੇ ਆਰੰਭਕ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਤੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਮਿਲੇਰਾਈਟ ਚਲਾਹਤ ਦੇ ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚ ਉੱਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੱਤ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਅਥਵਾ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਇੱਕ "ਜੰਗਲ" ਬਾਅਦ, 1863 ਵਿੱਚ, "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਆਧਾਰ-ਪੱਥਰ ਨਿਰਮਾਤਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਗਤੀਚਲ ਵਿੱਚ, ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਵੱਲ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪਰਖ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਿਤਰਾਂ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦ ਦੀ ਪਰਖ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੱਥਰ ਸੀ। ਕੀ ਅੰਤਿਮ ਗਤੀਚਲ ਉਸ ਇਕੱਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੱਥਰ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਸੀ?

ਹਾਂ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਓਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਆਧਾਰਕ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਉਸ ਆਧਾਰਕ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰ ਆਪਣੀ ਆਧਾਰਕ ਕਸੌਟੀ ਵਿੱਚ ਤਦ ਅਸਫਲ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਹੋਈ ਵਧਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸਮੇਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

1863 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਸੀਹ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਸੱਤ ਸਾਲ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਅਤੇ "ਜੰਗਲ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। 1856 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦੇ "ਜੰਗਲ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ।

ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਾਣ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਇਕੱਲੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੂਲ ਆਧਾਰਕ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਪੇਖਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਜ਼ਾਹ ਦੇ ਉਸ ਪਾਪ ਨੂੰ ਵੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਾਣ ਨੇ ਉਹ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਰੰਗ ਫੇਰਨਾ ਚਾਹੇ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਰੰਗ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਰਾ ਰੰਗ ਵੀ ਵਰਤ ਲਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਢੱਕ ਸਕੇ ਕਿ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਉਜ਼ਾਹ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਧਾਰ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਆਖਰੀ ਸੁਧਾਰ ਰੇਖਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ—ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਰੇਖਾ ਜਿਸ ਵੱਲ ਹਰ ਸੁਧਾਰ ਰੇਖਾ ਅੱਗੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਸੁਧਾਰ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇਹ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਧਾਰਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਲੇਖਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰਨ।

ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਚਲਾਹਟ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇਕ ਅਵਧੀਕਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਜੰਗਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਓਦਿਕਿਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਸ਼ਾਪ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸ਼ਾਪ ਹੈ। 1863 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਰੀਹੋ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਐਸਾ ਕੰਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕ "ਸ਼ਾਪ" ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। 1856 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦੇ ਸੱਤ ਸਾਲ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਪਾਪੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਇਕ ਲਘੂਰੂਪੀ ਦਰਸ਼ਨ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਸ਼ਾਪ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ 1863 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਅਸਫਲ ਹੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਉਜ਼ਾਹ ਅਸਫਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ "ਜੰਗਲ" ਕਾਲ ਲਈ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਪਏ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਸੰਤੋਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਧੁਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੂਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੰਤੋਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਧੁਨੀ "ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਅਵਾਜ਼" ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸੱਚਾਈ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਯਥਾਰਥ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰਤਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕਬੂਲੀਅਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪਰ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣ ਕਿ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀ ਜੋਤ ਹੈ। ਉਹ ਓਥੇ ਖੜੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ 1856 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰ ਖੜੇ ਸਨ। ਨਵੀਂ ਜੋਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਕੇਵਲ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਗੋਂ ਹੁਣ ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਵੀ ਹਨ।

ਕੀ ਸੱਤ ਗਰਜਨਾਂ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣਾ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣਾ, ਦਰਅਸਲ ਉਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੁਣ ਮੋਹਰ-ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੁਸਤਕ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ? ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਦਾ ਉਪਚਾਰ ਦਰਅਸਲ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਭਾਰਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ?

ਵਾਹ! ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਖ ਹੈ! ਕੀ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਜਾਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨਾ ਵਾਕਈ ਪਾਪ ਸੀ?

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੌਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਕਿ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੀ ਨਿਯਤ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵਰਤਣ ਦੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰੀਖਣ ਜੋੜਾਂਗਾ। ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀ ਝੂਠੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਕੇਵਲ 1844 ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਇੱਕ ਐਸਾ ਕਰਤੱਬ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਲੰਕ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਉਤਨੀ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਜਿੰਨੀ ਜੋਸਫ ਸਮਿਥ ਦੀਆਂ, ਜਾਂ ਨੋਸਟ੍ਰੇਡੇਮਸ ਦੀਆਂ। ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੇ ਅਨਮੇਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਘਿਨੌਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ; ਇਹ ਇਸੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਬਗਾਵਤ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਉਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਮੁਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਯੂਹੰਨਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਵੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਲਈ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਉਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਮੁਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:9.

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਮੁਸਾ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ 1856 'ਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਬਾਰੇ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ 1856 ਵਿੱਚ ਆਰੰਭਕ ਅੰਦੋਲਨ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਤੋਂ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ 'ਤੇ ਸੀ। 1856 ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਸੰਬੰਧੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕੀਏ, ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਮੂਲ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੱਥਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇਈਏ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਅੰਤ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸਾਡੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਤਰਕ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਯਤਨ ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਦ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵੈਰੀ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖੜਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਲੱਭਦਾ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਮਨੁੱਖੀ ਤਰਕ ਦੇ ਉਸ ਅੰਜੀਰ-ਪੱਤੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕੀਏ ਕਿ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਜੇ ਇਨਕਾਰ, ਜਾਂ ਖੇਟਾ ਮਨੁੱਖੀ ਤਰਕ ਵਰਤਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।

1856 ਵਿੱਚ ਫਿਲਡੇਲਫੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜੇ ਭੋਜਨ ਉਹ ਭੋਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ "seven times" ਦੀ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

2023 ਵਿੱਚ, ਆਖ਼ਰੀ ਚਲਹਿੜੀ ਹੁਣ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਤੋਂ ਫਿਲਡੇਲਫੀਆ ਵੱਲ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਠਵੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ "ਸੱਚ" ਦੇ ਬਚਨ ਰਾਹੀਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਹੁਣ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸੁੱਕੀਆਂ ਰੱਡੀਆਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਭੋਜਨ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਓਹੀ ਭੋਜਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ 1856 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੂਲ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1856 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਲਈ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਇਹ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦਾ ਕੌੜਾ ਇਲਾਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਇਲਾਜ ਲਈ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਨਿਗਲਣਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਆਖ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰਾ ਦਿਲ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਸਣ ਉੱਤੇ ਬੈਠਦਾ ਹਾਂ; ਤਾਂ ਵੀ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹੈਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਿਲ ਵਰਗਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਵੇਖ, ਤੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੈਂ; ਕੋਈ ਭੇਤ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਸਕਣ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 28:1-3.

ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਅਸੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ, ਦਾਨੀਏਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਾਂ?

ਉਸ ਦੀ ਰਾਜਗੱਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ, ਪੁਸਤਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਮਝੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨਬੀ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਉਜਾੜੀ ਉੱਤੇ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਬੇਨਤੀ, ਉਪਵਾਸ, ਟਾਟ ਅਤੇ ਸੁਆਹ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਆਪਣਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਦਇਆ ਨੂੰ ਨਿਭਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ; ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਨਿਆਇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਿਆਉਂ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਨਬੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਨਾ ਸੁਣੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਰਾਜਿਆਂ, ਸਾਡੇ ਸਰਦਾਰਾਂ, ਸਾਡੇ ਪਿਤਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕੀਤਾ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਤੇਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੂੰਹ ਦੀ ਲਾਜ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਹੈ; ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ, ਜੋ ਨੇੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਦੂਰ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਸ ਅਵਗਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੂੰਹ ਦੀ ਲਾਜ ਸਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਆਈ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿਤਰਾਂ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਦਇਆ ਅਤੇ ਖਿਆਵਾਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀਏ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਂ, ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਤੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਟ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਮੰਨਣ; ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸ਼ਰਾਪ ਉਡੇਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੁੰ ਵੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਹ ਬਚਨ ਸੱਚੇ ਕਰ ਦਿਖਾਏ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਿਆਉ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਨਿਆਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰੇ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵੱਡੀ ਬਿਪਤਾ ਲਿਆਈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਆਕਾਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਬਿਪਤਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ ਹੈ; ਤਦ ਵੀ ਅਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਤੋਂ ਮੁੜੀਏ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝੀਏ। ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਸ ਬਿਪਤਾ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਲਿਆਇਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਮੰਨੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਲਵਾਨ ਹੱਥ ਨਾਲ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਾਮ ਕਮਾਇਆ; ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੁਰਾਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੇਰੀ ਸਾਰੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੇਰਾ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਭੜਕ ਤੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ, ਤੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿਉਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਕਰਕੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਨਿੰਦਿਆ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਹੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਸੁਣ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਖਾਤਰ ਆਪਣੇ ਉਜੜੇ ਹੋਏ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ। ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਆਪਣਾ ਕੰਨ ਝੁਕਾ ਕੇ ਸੁਣ; ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸਾਡੀਆਂ ਉਜਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਤੇਰੀਆਂ ਮਹਾਨ ਦਇਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਸੁਣ; ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮਾਫ਼ ਕਰ; ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਧਿਆਨ ਦੇ ਅਤੇ ਕਰ; ਦੇਰੀ ਨਾ ਕਰ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਨਾਮ ਦੇ ਖਾਤਰ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕ ਤੇਰੇ ਹੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਦਾ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ, ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਗਬਰਈਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਤੀਵਰ ਉਡਾਣ ਨਾਲ ਆ ਕੇ, ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਦਾਨੀਏਲ 9:2-22.